

ni delavec Anton Kovač iz Št. Janža na Dolenjskem. Lotos v zimi je zagrešil dva vloma v trafikko v Liscih pri Celju.

*

Slovenska Krajina.

Turnišče. Občina Turnišče je dajala v najem svoje občinske travnike na Cvetno nedo, 11. popoldne. Vsi tisti, ki še niso plačali lanske najemnine, se niso mogli udeležiti licitacije. Vsakdo je moral, kdor je vzel travnik v najem, plačati najemnino takoj v gotovini. Zdi se nam potrebno pripomniti, da je bil ta ukrep občinske uprave pravilen, ker bo tako prišla do denarja lahkim potom in ji ne bo treba iztrjavati potem dolg na najemnici. — Zadnje dni velikega tedna se je vršilo kontroliranje tehtnic pri nas. Ne rečemo, prav je, da se tehtnice kontrolirajo, da ne pride do kakih zlorab, vendar se nam pa zdi potrebno povedati, da je vsakoletno kontroliranje neumestno in združeno z velikimi stroški. Preje se je kontroliralo tehtnice vsako tretje leto in je bilo vse v redu. Sedaj pa povzročajo vsakoletno kontroliranje tehtnic precej nevolje med lastniki tehtnic. Zato bi bilo želeli, da se zopet uvede kontroliranje vsako tretje leto. To pričakujemo in upamo, da bomo uspeli. — Umrli je dne 17. aprila zelo dobra in blaga žena Gerič Klara, po domače Roščina, v starosti 82 let. Bila je vseskozi zelo delavna in skrbna gospodinja, dobra mati svojim otrokom, ki jih je vse vzgojila zelo dobro. Rada je posečala hišo božjo in, če ji je čas le dopustil, je rada pohitela tudi ob delavnikih k sv. maši. Pogreb se je vršil na Veliki četrtki ob treh popoldne. Pogreb je vodil vlč. g. Jerič Ivan, turniški župnik, ob asistenci domačega č. g. kaplana Godine in č. g. Vojkoviča, kaplana v Soboti in vnuka blage pokojnice. Pogreba se je udeležila velika množica ljudstva in s tem izkazala zadnje spoštovanje pokojnici. Blagi in dobri zmeraj pobožni ženi, naj sveti večna luč, preostalim naše iskreno sožalje! — Neračji sicer poročamo, toda smatramo to za svojo dolžnost. Nekaj mladih ljudi je bilo v mlinu T. in so se prav lušno imeli. Seveda, tudi zlate kaplje ni manjkalo in so se je nazadnje nalezli. Ko je zaspal eden,

Otroško perilo je najbolj občutljivo ---

... ne morda zato, ker so ple-nice občutljiva tkanina, temveč zato, ker morajo biti posebno čisto oprane, tako da ne zaostanejo v njih bolezenske kali. Šele pri kuhanju takega perila v raztopini Schichtovega Radiona, ko prehaja na milijone kisikovih mehurčkov s čistilno peno mila vred skozi perilo, se uničijo vse bolezenske kali ter je perilo temeljito oprano in razkuženo.

* Kar je dobro za malo otroško perilo, velja seveda še v večji meri tudi za vse drugo perilo v gospodinjstvu in družini.

Domači izdelek

SCHICHTOV
RADION
pere vse higijenično čisto

R.J. 2-35

Največji podvodni predor.

Merseyski predor, ki veže pod reko istega imena angleški mesti Liverpool in Birkenhead in ki meri 3,5 km v dolžino, je največji predor te vrste na svetu. Obenem najdražji. Kakšnih 2000 delavcev ga je gradilo devet let in to v najtežavnejših okoliščinah, saj so se borili neprestano z vodo in blatom, ki je vdiral v predor. V celoti so morali odpraviti 33 milijonov ton vode zopet v reko in odvoziti za 1,2 milijona ton skalo. Predor je 15 m širok in zmaguje lahko 4150 avtomobilov v eni uri. Druga vozila in pešci ga za sedaj še ne uporabljajo.

Januš Golec:

Propast in dvig.

Ljudska povest.

Klet ter vozarenja bogznaj kod sta bila Grgi vse; za rahločutno Veroniko je bil le gazda, kar je bilo za mlado žensko bitje mnogo premalo, da bi bilo pognalo med obema pozakonska ljubezen, če že predzakonske ni bilo!

Na Pasaričevem imanju je bil poleg pravega gazde še nekak podgazda ali šafer. Oskrbnik ali šafer Josip Šuškovič je že bil dolgo pri hiši. Gospodar mu je zaupal vse in je imel v odsotnosti gazde celotne njegove pravice na posesti, v hiši in predvsem v kleti. Šuškovič je jedel skupno z gospodarjem, ga spremljal po večjih kupčijah ter sklepal kar sam živinske ter vinske kupčije. Gospodar ter šafer sta si bila več nego brata. Nista poznala nobenih prednosti eden pred drugim in nikakih prikrivanj. Kar je rekel gazda, temu je pritrnil Josip ter obratno.

Grga je večkrat tolmačil Veroniki, da je Josip že dolgo pri hiši in je pomagal z vsemi močmi, da so se

16

utrudili temelji Pasaričevega imanja ter blagostanja. Služabnikov, kakor je dobri Šuškovič, je malo in radi tega ga naj smatra tudi ona za člana družine.

Na Pasaričevem domu sta bila pravzaprav dva gospodarja ter zapovednika. Razumela sta se med seboj, si nista nikjer nasprotovala ali uporekala in v marsikaterih slučajih si je lastil Josip več pravic ter odločitve nego gazda.

Razmerje dveh gospodarjev na eni posesti je bilo kolikor toliko vzdržno, dokler ni bil Grga oženjen. Dva zapovedovalca in ena gospodinja, ki hoče i gospodar v moževi odsotnosti, takole starost na daljšo dobo nevzdržno — dovede do razč...

Nikoli ni zaupal mož Veroniki, kaj ga družiti ter bolj priklepa na šaferja nego na ženo. Med obema gospodarjema je obstojala nekaka skrivnostna vez, kateri ni mogla najti gospodinja razlage pri še tako skrbnem opazovanju hišnih razmer.

Josip si je lastil oblast najemanja ter odpuščanja služinčadi po svoji mili volji, da o težakih niti ne govorimo!

Da niso bili hrvaški oskrbniki pred 50 leti s podrejenim in služečim osebjem nič boljši od srednje-

Najlepšo nagrado

sprejme človek v starosti, ako si je bil pravčasno utrdil telo zoper starostne hiše. Tako zamore pri dobrem zdravju motriti, kako se morajo drugi boriti zoper slabosti, srčno tesnobo, omotico, glavobol, šumenje v ušesih, delovno nesposobnost, revmatizem, protin in prerano poapnenje žil. Pravilno izvedeno vsakoletno spomladansko zdravljenje s pomočjo sokov primernih zdravilnih zelišč osveži ves organizem, poživlji obtok krvi, ohrani prebavne organe v redu in štiti zoper prerano staranje. Iz takih preizkušenih zdravilnih zelišč se izdeluje v ostalem znani Planinka čaj Bahovec, ki se haš sedaj splošno uporablja za spomladansko zdravljenje.

ki je imel nekaj denarja v listnici, se je drugega lotila skušnjava in mu je vzel en bankovec. Ko se je prvi prebudil, je opazil takoj, da mu manjka denar. Prijavil je celo zadevo orožnikom, ki so po temeljitem izpraševanju zvedeli za resnico in ugotovili krivca. Upamo, da nam tega poročila ne bo nikdo mogoče zameril.

Strehovci. Pred Cvetno nedeljo so doživeli naše sicer tako tihe gorice razen ob trgatvi in kako nedeljo, zopet velik in neljub dogodek. Pred nekaj tedni je bilo v strehovskih in okoliških vinogradih udreto v 27 vinskih hramih. Že takrat je bilo veliko nevolje med vinogradniki. Sedaj pa je bilo na enak način udreto v 10 vinskih hramov. Neznani zlikovci, kakor se čuje, po številu šest, so udirali v poslopja z železnimi predmeti in razbijali ključavnice, če pa tako ni šlo, so pa kar zolomili vrata. Ni jim bilo zadosti, da so odnesli meso, zabelo in žganje povsod do zadnje kaplje; polomili in razbili so kuhinjsko posodo in steklenice in pustili povsod strašno opustošenje po vinskih hramih. Ne vemo sicer, odkod se jemljejo tako tatovski tiči, vendar pa upamo, da se jih bo posrečilo najti in predati v roke pravice. Gotovo je bila to priprava za velikonočne praznike, da jim ne bodo grla suha in želodec prazen. Pričakujemo, da bo oblast posegla vmes in bo preskrbela za varnost naših goric, da bodo gorice zopet imele mir.

Sobota. Napredoval je s 1. aprilom komandir orožniške postaje v Soboti, g. Rujes Josip, v čin narednika-vodnika. Simpatičnemu in

vljudnemu orožniku k napredovanju iskreno čestitamo!

Martjanci. Dne 8. aprila ob 2. uri je izbruhnil pri naš požar. Zgorelo je seno, drva in poljsko orodje. Škoda znaša 20.000 Din. Samo vrlim gasilcem se je zahvaliti, da ni požar zavzel večjega obsega. S svojo požrtvovalnostjo in vztrajnostjo so reševali in otehi ognju, kar so mogli. Gasilci so prišli domači, iz Nemčevca in Merkišaveca. Kako je nastal požar, se ne ve. Sumi se, da je ogenj podtaknila zlobna roka.

Za lepoto naših vasi. Ničče še ni sprožil tega vprašanja, da bi se začelo gledati nekoliko bolj za lepoto naših vasi. Naše vasi, ki so sorazmerno velike, imajo veliko lepih in pripravnih prostorov, kjer bi se z malimi stroški lahko vse spramenilo v lepo naravno lepoto, bodisi v vrt, bodisi v lep zeleni gaj s cvetličnjakom. Vzamimo na primer Turnišče. Pred Balazovo hišo stoji precej velik trikot prazen in neizrabljen. Ker je z izpeljavo banovinske ceste skozi Turnišče bil zreguliran dolnji del, bi bilo zelo umešno, da se posadijo akacije od Ivanove hiše do Magdčeve. Poleg tega je še pred Centralno gostilno lep prostor, kjer bi se z malimi stroški dalo popolnoma izpremeniti lice sedaj tako praznemu in neizrabljenemu prostoru. To je sam en slučaj. Koliko je še drugih vasi po Slovenski krajini, ki pričakujejo tega. Sobota spreminja svoje lice, le vasi zaostajajo. In vendar bi s povzdignjenjem naših vasi se lahko začeli baviti tudi z vprašanjem tujskega prometa. Ta propaganda je nujna, ker je še mnogo ljudi, ki niso bili v naši Slovenski krajini. Upajmo, da bomo to vprašanje pričeli tudi praktično izvajati in ne bo ostalo samo kot podana misel na papirju. Čas je, da začnemo! — Opozovalec.

Usodna statistika.

Na občnem zboru Združenja trgovcev v Mariboru so konstatirali usodno število, da je namreč 6000 trgovinskih obratov manj kakor jih je bilo l. 1932. Zato pozivajo vlado, da jim pomaga. — Na to moramo nekaj povedati. Trgovcem vlada naravnost ne more ničesar

Dr. JANKO PIHLAR

specialist za notranje bolezni

Maribor, Prešernova 2

ordinira dnevno od 8.—12. in od 2.—4. ure

samo ob nedeljah in praznikih ne ordinira.

pomagati, če ni ljudi, ki bi pri trgovcu kupovali. Ljudje, ki so svoj čas kupovali, niso pomrli, toda umrla je njihova kupna moč. Kmetje in delavci nimajo denarja, zato stoka in propada tudi trgovina. Res se meščanom dobro zdi, da dobivajo po 4 jajca za 1 dinar, naj pa istočasno pomislijo, da bo kmet, ki dinarjev ne je, prinesel v trgovino le en dinar, namesto štirih. Čudimo se trgovskim krogom, da so iskali leka svojim težavam v vseh mogočih »pufelcih«, glavnega pa edinega — dravila pa niso niti zahtevali. Zahtevali so celo nekaj, kar zna — jim samim škoditi: naj se znižajo stroški na železnici, naj gre do občinski in banovinski proračuni navzdol. S tem se vedno le manjša obtok denarja in postaja trgovina slabša, s tem bodo oni, ki so dolžni, še hitreje šli v propast, ker dolgovi rastejo po obrestih in s cenami nič ne padajo. Vahimo za: trgovske in obrtne organizacije, da s — jmejo naše stališče, da se cene kmetiskim pridelkom dvignejo! Samo v tem je rešitev vsega problema, rešitev kneta, a tudi rešitev obrtnikov in trgovcev i. z industrijo tudi delavcev. Zaženimo se vsi naenkrat s to edino zahtevo in mora prodreti!

„Slov. Gospodar“ stane:

celoletno Din 32.—

polletno Din 16.—

četrletno Din 9.—

veških valpetov, je bridka resnica. In uprav grajska ošabnost ter krutost napram vsakemu, ki ni bil svoj lasten gospodar, je posebno povzdigovala Josipovo oskrbnništvo v očeh ponižnih zagorskih kumekov ter kum.

Še ena oskrbniška vse graje ter obsodbe vredna lastnost je koreninila v Pasaričevem šaferju: bil je brezvesten babjek — brezsrčen nasilnež v tem oziru. Če se mu dekile niso udajale, so morale od hiše in isto je bilo z mlajšimi ter bolj čednimi delavkami.

Pred vsemogočnim Šuškovičem je imel ženski spol tolik strah, da niti z glasnimi pritožbami ni upal na dan.

Veronika je kmalu spasla oskrbnikovo brezmejno pohotnost in je prosila moža, naj ga posvari, ker je v očito pohujšanje celi okolici. Grga je ob takih pritožbah brezbrizno zmajal z ramami in dostavil v opravičilo Josipa: »Ženske so njegova stvar. V svoji službi je na mestu in nekako postransko veselje ter zabavo mora imeti.«

Mož je torej soglašal z oskrbnikovim nečistovanjem, mu dajal celo potuho in to ravnanje je zabijalo

med Grgo in Veroniko od dne do dne globokejšo za gozdo razdora.

Čedna ter dobra Veronika je bila na novem domu gazdarica ter kumica, ki je slobodno jedla, pila in le-nuharila, kolikor se ji je ljubilo; ko je šlo za kake odločitve in gospodinjske pravice, je bil Josip Šuškovič daleč pred njo!

Kadar je bil gazda posebno pri volji, je povabil v klet razne imenitnejše Stenjevcane. Ob takih prilikah se je razvilo razposajeno rajanje, ki se je zavleklo v par dni. Veronika ni smela niti pogledati v ono kamro v kleti, s kom popiva mož, prepeva, se gosti in se obnaša cela družba, kakor pri ljudožrskem plesu.

Zakaj tako hrupne gostije v podzemlju, znal Bog! Ko je bilo veseljačenje pri kraju, je govoril celi Stenjevec: »Kum nas je gostil. Hočemo, da mu vrnemo na drug način, ker mu ne moremo z jedjo ter pijačo.«

Opisani prepad med Pasaričem in njegovo mlado ženko je zazeval kar prve dni po poroki. Mesto da bi se bil mož ženi bližal, se ji je odtuževal. Že pred poroko ji je bil navaden tujec, po nekaj tednih zakonskega življenja ga je — zasovražila. Pobegnila bi bila z njej tolikanj tujega novega doma, da se ni bala sra-

Ameriško zakonsko pravo.

Ameriške Združene države ne posedajo do danes enotnega zakonskega prava. V vseh 48 državah sklepajo državljani zakone po posebnem pravu, ki je običajno v za zakonca pristojni državi. — Najnižja starost za vstop v zakonski stan se giblje pri ženskem spolu med 12 in 21 leti in pri moških med 14 in 24. To se pravi: V nekaterih državah se smejo poročiti že 12letne deklice in v drugih pa morajo čakati moški do polnoletnosti. V državi South Karolina, kjer biva največ zamorcev, je ločitev zakona nemogoča. Oni pari iz South Karoline, ki bi

Odprta noč in dan so groba vrata

Fram. Iz Celja je prišla žalostna vest, da je tam v bolnici umrl naš bivši organist gospod Franc Ratej, 62 let star. Kdo ga ni poznal, tega postrežljivega in dobrosrčnega moža! Dober je bil in vse je znal napraviti in popraviti za malenkostno plačilo, zlasti še ure, ki so mu jih od daleč nosili, da jih je imel včasih polno mizico. Dobri Bog naj mu da popolno plačilo in v nebesih naj prepeva Alelujo Zveličarju, kateremu je toliko let zvesto služil in pel slavo na zemlji!

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. V četrtek dne 11. aprila popoldne je za vedno zatisnil svoje trudne oči blagi mož Petek Franc, posestnik na Strjanskem vrhu. Rajni je umrl v najlepših moških letih, star komaj 52 let. Pokojnik, ki je bil razumeel trsničar, je bil miren in trezen mož, ki ni poznal nobenega prepričanja, ne sovražstva in nobene kletve. Svoji družini je bil skrben oče in svoji ženi dober mož. Bolehal je na zavratni boleznii ter je iskal zdravja najprej v ormoški bolnici. Ker mu tukaj niso mogli pomagati, so ga poslali v Zagreb. Pa tudi tukaj mu niso mogli pomagati. Mirno in vdan v voljo božjo je prenašal hude bolečine. »Slovenski gospodar« je več let zahajal v njegovo hišo. Pogreb je bil v soboto dne 13. t. m. ob številni udeležbi ljudstva, ki so prihili od vseh strani in rajnemu posodili zadnjo pot. Na pokopališču mu je govoril zadnje slovo domači župnik. Domači pevski zbor je zapel ganljivo nagrobno. Bog mu naj bo plačnik za vsa njegova dela, žalujoči obojtelji naše iskreno sožalje!

Ščavnica. Dne 11. aprila smo ob obilni udeležbi spremili k večnemu počitku k Sv. Benediktu v Slov. goricah vrlega moža Petra Valnerja. Bil je gostilničar, mož na svojem mestu, ki ni izkoriščal slabosti človeka; če je spoznal, da kdo hoče več piti, kakor je žejen, mu ni dal več pijače, ampak ga je opozoril, da naj rajše drugič pride. Tega posnemanja vrednega moža ni več. Spremili so ga k več-

nemu počitku otroci, sorodniki in prijatelji od blizu in daleč. Rajni je bil mož krščanskega prepričanja in stalni naročnik »Slovenskega gospodarja«. Naj počiva v miru!

Središče ob Dravi. Dne 9. aprila smo pokopali vpokojenega gospoda Franca Cajnka ob velikem spremstvu ljudstva iz Središča in Sv. Bolfenka. Pogreb je vodil g. dekan Bratušek iz Svetinj ob asistenci g. župnika Molana od Sv. Bolfenka, g. vpokojenega župnika Zadravca ter domačega g. župnika Alfonza Klemenčiča. Imenovanim duhovnim gospodom bodi izrečena najiskrenejša zahvala, istotako vsem drugim, ki so prihili od blizu in daleč, da izkažejo blagemu pokojniku zadnjo čast!

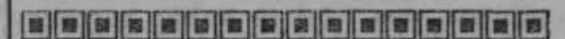
Braslovča. Umrl je v Gornjih Grčah posestnik Marolt Avgust. Bil je skrben družinsk' oče, dober gospodar, vnet javen delavec, zvest naročnik in agitator za katoliško časopisje, ustanovitelj katoliške hranilnice in posojilnice v Braslovčah. Delal in pomagal je rad povsod, kjer je šlo za pošteno in krščansko stvar. Umrl je dobro pripravljen za večnost v 60. letu svoje starosti. Kako je bil spoštovan, je pokazal njegov pogreb. V Kamencah pa je umrl posestnik Franc Rojnik, star šele 37 let; zapušča ženo in 4 nepreskrbljene otroke. Rajnima večni mir, preostale naj tolaži Bog!

Sv. Krž pri Regaški Slatini. Dne 7. t. m. je preminil Čonč Janez, posestnik v Cerovcu. Rajni je bil skrben gospodar, dober oče in zgleden mož. Bil je dolgo vrsto let občinski odbornik. Bil je mož trdnega krščanskega prepričanja in zvest naročnik »Slovenskega gospodarja« in drugih krščanskih listov. Vneto je častil presv. Srce. Eno uro hoda je bil oddaljen od župne cerkve, toda kljub svoji starosti in celo v najhujšem zimskem vremenu ni nobenkrat opustil nedeljske službe božje. Tudi ob vsakih volitvah je storil svojo krščansko dolžnost. Rodil se je v občini Sv. Trojica leta 1864, oženil leta 1890; vzorno je gospodaril na svojem posestvu 45 let. Pred tremi tedni

ga je položila na bolniško posteljo oslabelost srca. Svoje bolečine je boguvdano prenašal in tako tudi v Gospodu umrl. O njegovi priljubljenosti je pričal njegov pogreb. Ob hiši žalosti so mu peveci zapeli »Spomladi vse se veseli«. Ob odprtem grobu se je posvovil od pokojnika s prisrčnimi besedami g. kaplan Čatar. Ob zadnjih zvokih »Vigredie« so se pogrebci žalostni razšli. Naj počiva v miru!

Videm ob Savi. Umrla je gospa Elizabeta Knez. Dosegla je častitljivo starost 88 let. Ves čas življenja globokoverna, je tudi pred smrtjo zgledno prejela sv. zakramente. Pogreb se je vršil v soboto popoldne. Mrtvaške obrede je izvršil g. dekan Ivan Medvešek ob asistenci g. kaplana Pečarja. Naj v miru počiva, preostalim naše sožalje!

Sv. Miklavž pri Ormožu. Pretekli teden nas je zapustila dobra zlata mamica Rozalija Mir, rojena Kramberger, v starosti 55 let. Njena življenjska pot je bila s trnjem posuta. Delavna kakor čebela, ni poznala počitka, pripravljena vedno pomagati vsakemu in ob vsaki priliki. Rajna z: pušča žalujočega moža, s katerim je delila žalostne in vesele ure življenja, in sedem otrok, katere je zgledno, krščansko vzgojila ter mnogo prerano zapustila. Pogreb je vodil g. monsignor in mestni župnik ljutomerski v družbi domačih gospodov duhovnikov ob veliki udeležbi ljudstva od blizu in daleč. Draga mati, ohrani! te hočemo v hvaležnem spominu vekomaj, želeč tvoji duši blaženi raj!

Ali si že obnovil naročnino?

se radi ločili, romajo v Remo v državi Nevada, kjer brez nadaljnega ustrežajo njihovi prošnji. Seve se ne smejo po ločitvi vrniti nazaj v domovino, če se ponovno poročijo, ker bi bili obtoženi radi dvoženstva.

Zračna pošta v Franciji

katero bodo vodili iz daljave. Na Francoskem razmotrivajo zamisel letala, ki se da voditi na daljavo. Poskusi z omenjenimi letali so uspeli že tako daleč, da bodo uvedena v kratkem času v promet. Francoska poštna uprava hoče te vrste letal uporabljati za redno poštno zvezo med Parizom in mestom Calais za redni prevoz pošte. Letalo

mote, katero bi nakopala s pobegom očetovi hiši. — Nahajala se je v za mlado ženo nevzdržnem položaju in še potožiti ni mogla svojega gorja živi duši.

Dolgo je prosila moža, naj obiščeta njen dom, da bo povedala staršem, kako in kaj se ji dopade ter godi na novem domu. Grga je skraja izbegaval takim prošnjam na vse mogoče načine in z raznimi izgovori. Ko je slednjič le pristal na obisk, je vzel seboj še neizogibnega Šuškoviča, ki še ni poznal doma gazdarice ob Sotli.

Odpeljali so se z obilnimi darovi za Katičeve v troje v Kraljevec.

Obisk tolikanj imenitnega ter bogatega zeta ter presrečne hčerke je bil Katiču povod za prireditve cele gostije. Povabil je na pogoščenje mladega para več sosedov, da slišijo ter vidijo, kako se godi njegovi edinki na imanju, katerega vodi poleg gazde še šafer!

Pri Katičevih so se rokovali veseli Zagorci, bratili, peli, pili in se ponašali z vsem onim, česar marsikateri nikoli posedal ni.

Šele višek pogostitve ter domačega veselja je lahko porabila Veronika, da je zginila z materjo od mize.

V dekliški Veronikini kamri je zvedela mila maj-

ka, da obilno založena miza, grunt ter razni drugi imetek v zakonu nista vse. Čula je iz ust lastnega otroka zatrdilo, da se zasaja v njegovo srce mesto klic ljubezni do moža — sovražstvo in to po njegovi krivdi!

Izpoved mlade žene materi je bila dolga, odkrita in v upu:

»Mati, svetuj, kaj za naprej, ker tako ne more in ne bo šlo za bodočnost!«

Pri takile bridki izpovedi sta obe ženski obilo jokali. Izlili so se po obrazih obeh potočeci solz, predno se je zbrala mati in dala hčerki nasvet:

»Vražji Šuškovič mora od hiše in potem bo morebiti boljše!«

Stenjejski gosti so se zopet vrnili. Gazda ter šafer sta bila prav židane volje in zadovoljna. Pripravila sta s posetom vidno veselje starima in celemu Kraljevcu. Veronika je nesla na novi dom materino tolažbo ter trden sklep, da bo obračunala pri prvi priliki z oskrbniškim drznežem.

Šuškoviča je obisk pri Katičevih naravnost predrugačil ter prelevil. Napram mladi gazdarici je ubral čisto novo pot uslužnosti ter ji je prepuščal v gospo-

Za župnijsko knjižnico.

(Sv. Vid pri Planini.)

O velevažnem poslanstvu in veliki vrednosti dobre knjige ni nikdar preveč govoriti. Saj je knjiga, časnik in list najučinkovitejše izobraževalno sredstvo. Podeželskemu človeku, ki mu ni možno obiskovati šole ali raznih tečajev, je tisk edini in neobhodno potreben učitelj. Izgovorjena beseda se pozabi, pisana pa ostane. Slovenska knjiga je tako tesno združena z bitjem in žitjem slovenskega človeka, da si istega brez nje ne moremo misliti. Dobra knjiga je duševen kruh, potreben naši duši kakor hrana našemu telesu. Knjiga nam posreduje znanje iz vseh panog človeškega življenja. Opre nam oči, da vidimo in spoznamo, kar nam je bilo doslej zakrito in neznano; razširi nam duševno obzorje. Dobra knjiga tudi budi v človeku plemenita čustva, mu vzgaja smisel za kaj višjega in plemenitejšega ter ga dviga iz nizkotnega življenja k lepšim smotrom. Ker pa v sodanji težki gospodarski krizi ni mogoče posamezniku vseh knjig kupovati, čeprav čuti potrebo po njih, je nujna potreba, ustanoviti, oziroma obnoviti župnijsko knjižnico. In tudi tukaj velja pregovor: »V združenju je moč.« Denarni prispevek, ki ga posameznik prispeva za nabavo knjig, je malenkost, bodisi da se plača skupni znesek za celo leto ali pa v obrokih (mesečni prispevek). Čim več se jih priklasi, tem lažje se knjige naročijo; s skupnimi močmi se lahko kaj doseže, drugače pa ne gre. Pričakovati je zlasti od očetov in mater, da bodo imeli za knjižnico v polni meri razumevanje. Knjige so tudi starejšim dobre tovarišice in prijateljice ob nedeljskih popoldnevih. Za mladino pa so prava potre-

ba. Gotovo želite starši, da bi vaši otroci ostali dobri in pokvarjeni, da bi si pridobili potrdila znanja in prave izobrazbe. Dobre knjige jim dajte v roke, zbudite jih vsilje do njih, to bode za nje in za vas boljše, kakor pa da bi mladost ljudje prosti čas lahkomišlno zapravljali. — Pričakovati je z gotovostjo od fantov in deklet, da se bote v obilnem številu odzvali in tako omogočili obnovitev župnijske knjižnice, saj se gotovo v dovoljni meri zavedate važnosti te prekornostne prosvetne ustanove. Zavedate pa se tudi, da je vsako minuto naše mladosti treba vporabiti za množenje znanja in napredek omike, kajti le tako bomo enkrat kos težkim nalogam, ki nas čakajo v zasebnem in javnem življenju. Zdamimo se, s skupnimi močmi nam bo možno ustvariti knjižnico, ki jo usposobiti, da bo lahko služila svojemu vzvišenemu namenu: Biti prava prosvetna zakladnica naše župnije ter biti pripomoček izobrazbe in napredka.

I. K.

BLAGOSLOVITEV ZASTAVE »MARIBORA«.

V nedeljo dne 28. aprila 1935 bo v mariborski stolnici blagoslovil prevzvišeni škof dr. Ivan Jožef Tomažič novo društveno zastavo »Maribora«. Kumovala bo zastavi gospa Angela dr. Juvanova. Zastavo so napravile mariborske šolske sestre in moramo reči, da res mojestersko. Na eni strani je podoba našega velikega škofa Srečka in ob njem venec z notami znane pesmi »Preljubo veselje, oj kje si doma...«. Na drugi strani je društveni znak. Modern nastavek je napravil društveni član g. Drago Tratnik. Blagoslovitve se bodo udeležila tudi druga mariborska društva z zastavami. Imena dobrotnikov, ki so društvo omogočili nabavo zastave, so vgravirana v posebne žeblice na drugo zastavo. »Maribor« obhaja desetletnico svojega delovanja in bo poleg te slovesne blagoslovitve zastave priredil tudi koncert, ki se vrši dne 8. maja zvečer v Unionovi dvorani. Na tem koncertu izvajajo: Sattnerjevo Oljki, ali solo iz oratorija Messija in Dvoršakov Te Deum. Sodelujejo solisti gospa Lovšetova, gospa Bernot-Golo-

bova, gospod Marijan Rus, orkester Glasbene Matice in vojaška godba.

Hoča. Dravsko okrožje Pevske zveze je priredilo na Cvetno nedeljo popoldne pevski sestanek v Hočah. Udeležili so se ga številni pevci od St. Janža na Dravskem polju, domači hočki zbor in zastopnik iz Frama. Sestanku je prisostvoval tudi domači g. dekan Sagaj ter okrožni predsednik g. kaplan Čokl. Zbranim pevcem je predaval profesor Bajuk iz Maribora o petju. Sledili so izvajanjem s takim zanimanjem, da je k sklepu par nenadoma privrela iz srca vseh Premrlova »Slovenska pesem«. Odbor je nato sklepal in razpravljal še o tekočih okrožnih vprašanjih.

Sv. Trojica v Slov. goricah. »Slehernika«, krasni verski misterij, je na Velikonočni ponedeljek žel popolni uspeh. Vsi navzoči so bili zelo zadovoljni. Zato bo fantovska Marijina družba ponovila »Slehernika« na Belo nedeljo dne 28. aprila ob treh popoldne v samostanski dvorani. Vse prav lepo vabimo!

Kapela pri Radencih. Ker ni bilo priložnosti na praznik Marijinega Oznanenja, bomo obhajali na Belo nedeljo po sklepu svetega leta »Materinski dan«. Kdor hoče videti in slišati res nekaj lepega, nedolžno-srčkanega, naj pride ta dan ob petih popoldne v dvorano g. Maršika v Radencih, kjer bodo najmlajši igralci kapelske šole vprizorili materam na čast ginljivo igrico »K mamic«. Vabljeni na to prireditev so predvsem vse dobre mamice, kakor tudi vsi drugi, zlasti mladina, ki čuti količkaj ljubezni do svoje matere. Na programu so tudi deklamacije, govor o materi itd. Čisti dobiček pa je namenjen v podporo revnim otrokom. K obilni udeležbi vljudno vabi vse, ki imajo kaj miljeno čutečega srca za revno deco. — Pomladek Rdečega križa pri Kapeli.

Žiće pri Konjicah. Sporočamo, da bo prihodnje Belo nedeljo dne 28. aprila ob treh popoldne pri nas v Društvenem domu igra. Prosvetno društvo iz Laporja pride gostovat s prekrasno in pretresljivo igro »Žrtev spovedne molčečnosti«, katere zgodba je resnična in ki napravi povsod neizbrisen utis. Na Cvetno nedeljo so jo igrali doma. Režiser jim je znani gospod Vaupotič, »Slovenčev« dopisnik iz Slov. Bistrice, ki je letos tam tako izborno

dinjskih poslih proste roke. Tale prvi preokren je bil hvalevreden; drugi manj in je obetal resen obračun med gospodinjo in oskrbnikom.

Josip je opazil že koj skraja, kako zanemarija njegov gazda mladostno bitje brhke Veronike. Kar nenadoma se je pričel truditi, da bi nadomestil on, česar mož sploh ni hotel ali ni razumel. Z drugimi besedami povedano: Desna Pasaričeva roka je bila prepričana, da bo ujela lepo Veroniko v svoje mreže nedovoljene ljubezni. Upanja na uspeh v svojih grdih ter zlobnih nakanah je imel dovolj vpričo dejstva, da je bila gospodarju dobra ženka še vedno tujka!

In ravno obisk v Kraljevcu je dajal pohotnežu dovolj gradiva, s katerim se je bližal svoji novi žrtvi. Zdaj je porabil to ljubkost Veronikinega rojstnega doma, pa zopet materino neprisiljeno ljubeznivost, katero je hvalil mladi gospodinji, ki je bila s celotnim mišljenjem ter hrepenenjem mnogo bolj v Kraljevcu nego v Stenjevku. Opozorjanja na lepote ter mičnosti domačega krova so vzbudila sčasoma v Veroniki prepričanje, da Šuškovič le ni tolikanj notranje izprijen, kakor ga je dolžila dosedaj. Ravno on ji je znal prepoditi dolg čas z obujanjem spominov na mamiko ter

tateka in da bi bilo pri njih na Pasaričevem imanju ravno tako lepo, ljubko ter privlačno, če bi bil n. pr. on gazda.

Premeteni oskrbnik je dolgo sejal spominčice na hišico očetovo krog Veronikinega srca, predno je prešel od besed v dejanja. Spomnil se je najbrž na star pregovor, da besede mičejo, vzgled in sicer dejanski pa vlečejo! Le toliko se je zmotil, da je naobrnil navedeni rek v slabem smislu in na kolovoz svojega pokvarjenega srca. Bil je preizkušen ženski lovec in je imel doslej precej sreče v tem peklenko hudobnem lovišču. Vsak zapeljivec se enkrat pošteno opeče in tako je bilo tudi s hinavskim lizunom Šuškovičem.

Naveličal se je že bil sladkih govoric, ki so bile laž iz njegovih ust in le pastava zasledovani plen. Postal je Veroniki oseba, s katero se je najrajše ter največ razgovarjala in ga naravno pogrešala, če je moral izostati dalje časa. Šuškovič je nadalje dobro znal, da so ženskam največ slučajih prav ubrane besedne strune vs žensko bitje, če enkrat rado posluša moškega vabeč besede ter išče njegovo bližino, je že toliko pridobljeno ter zvaljeno na ljubezenske steze, da slobodno reče zapeljivec: Moja bo! (Dalje sledi.)

bodo vodile brez pilota posebne naprave iz Pariza in sicer na celi vožnji v Calais in nazaj. Iz daljave voden letalo premaga tudi vremenske ovire in ima to dobro, da odpade teža človeškega pilota in lahko vzame letalo seboj več pisem in drugih tovorov.

Premija na volkove.

Leta 1798 so razpisali v Parizu nagrade na volkove. V kratkem času je bilo izročenih ter usmrčenih 7341 volkov.

Tigri,

kateri se podijo po vzhodni Sibiriji, so veliko bolj nevarni nego indijski. Sibirski tiger se razločuje od indijskega tovariša po bolj sivi barvi.